

محسن وزیری مقدم < صد سالگی

محسن وزیری مقدم

۲۹ تیر تا ۱۹ مرداد ماه ۱۴۰۳

محسن وزیری مقدم (۱۳۹۷ - ۱۳۰۲) به عنوان یکی از پیشگامان انتزاع‌گرایی و چهره‌ای برجسته در هنر معاصر ایران به شمار می‌آید. در آکادمی هنرهای زیبای رم هنر آموخت، در مقام معلم در ایران راه را برای بسیاری از شاگردانش باز کرد تا از مرزهای جاافتاده فراتر روند. کتاب «شیوه‌ی طراحی» (۱۳۶۰) او تا به امروز در ساختار آموزشی طراحی، مرجعی معتبر محسوب می‌شود.

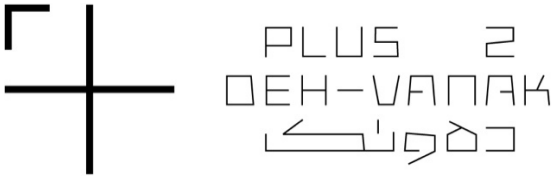
آثار پُر بار او در طی دوره‌ای شامل پنج دهه به وجود آمده‌اند؛ از پرده‌های انتزاعی دهه‌ی ۱۳۴۰ تا هندسه‌ی نقش برجسته‌های آلومینیومی دیواری سال‌های آخر عمرش. ویژگی کار وزیری مقدم، تجربه‌گرایی مستمر او در شکل دادن به فرم از طریق مواد است. این ویژگی در نقاشی‌های انتزاعی اولیه، نقاشی‌های شنی، مجسمه‌های متحرک، و نقش برجسته‌های رنگ شده‌ی آلومینیومی دیواری او مشهود است.

+۲ با افتخار حضور خود را در برنامه‌ی «محسن وزیری مقدم < صد سالگی» که صدمین سال تولد این هنرمند را جشن می‌گیرد، اعلام می‌کند. این برنامه که توسط بنیاد محسن وزیری مقدم برگزار می‌شود، در بستر رویدادها و نمایشگاه‌های بین‌المللی متعدد با همکاری مؤسسه‌ها و گالری‌هایی از جمله دستان شکل می‌گیرد. نمایش گالری +۲ در تاریخ ۲۹ تیر افتتاح می‌شود و تا ۱۹ مرداد ۱۴۰۳ برپاست.

+۲ ده ونک میزبان مجموعه‌ای از نقاشی‌های شنی بزرگ محسن وزیری مقدم است که قدیمی‌ترینشان مربوط به دهه‌ی ۱۹۶۰ بوده و جدیدترین اثر در میان آن‌ها امضای ۱۳۹۵ دارد، یعنی دو سال پیش از درگذشت او.

وزیری مقدم زمانی که هنوز در آکادمی هنرهای زیبای رم دانشجوی بود، با ایده‌های آوانگارد و مفاهیم هنری مینیمالیستی در استودیوی توتی شالویا مواجه شد؛ کسی که او را به چالش کشید تا یک «هنرمند» باشد و «نه فقط یک نقاش». این بستر سرشار از بحث‌های عمیق در مورد موضوعات مختلف از علوم سایبرنتیک تا فلسفه‌ی ذن بود، و منجر به تقویت رویکرد تجربی وزیری مقدم شد.

محسن وزیری مقدم در سال ۱۳۳۹، لحظه‌ای مهم را در زندگی حرفه‌ای خود تجربه کرد. نقاشی‌های شنی وزیری مقدم از یک فرآیند خلاقه‌ی عمیق ناشی از تعامل فیزیکی دست او با ماسه و ساختار طبیعی آن به وجود آمده‌اند. این آثار، سطحی از یک محیط طبیعی و لایه‌های رسوب و ذرات آن را محصور کرده، یک آفرینش طبیعی و خودبه‌خود را تجسم می‌دهند. او از قلم مو و رنگ به استفاده از انگشتان خود و شن و ماسه روی آورد. او در خودزندگی‌نامه‌اش، این تغییر را نقطه‌ی اوجی در زندگی کاری‌اش می‌داند. (وزیری مقدم، م. یاد مانده‌ها (۱۳۹۷). نشر نظر. ص ۱۶۸) در سال ۱۳۳۹ نقاشی‌های شنی وزیری مقدم توسط شالویا به عنوان یک دستاورد منحصر به فرد شناخته شد. این آثار به نتایج قابل توجهی منجر شد، از جمله نمایش «صد هنرمند انتزاعی» در موزه پیستویا در سال ۱۳۴۲. نقاشی‌های شنی به زبان وزیری مقدم، کار او را از آن نقطه به بعد شکل داد و منجر به خلق آثار نقش‌برجسته‌ی آلومینیومی و مجسمه‌های متأخرتر او شد.

+۲: تهران، دهونک، خیابان سئول، پلاک ۴۰
+2: No 40, Deh-Vanak, Seoul, Tehran, Iran
www.dastan.gallery Instagram: @plus2gallery

Mohsen Vaziri Moghaddam > 100 Years

Mohsen Vaziri Moghaddam

July 19 – August 09, 2024

+2 is proud to announce its participation in the program, "Mohsen Vaziri Moghaddam > 100 Years", celebrating the 100th year since the birth of artist Mohsen Vaziri Moghaddam. The program, organized by Fondazione Mohsen Vaziri Moghaddam, takes form in numerous international events and exhibitions in collaboration with institutions and galleries, including Dastan. The exhibitions open on July 19 and will be on view until August 9, 2024.

+2 Deh-Vanak Venue is showcasing a series of large Sand Paintings by Mohsen Vaziri Moghaddam, with the earliest pieces dating back to the 1960s, and the most recent creation being signed by the artist in 2016, two years before he passed away.

While still a student at Accademia delle Belle Arti, Vaziri Moghaddam encountered avant-garde ideas and minimalist art concepts in Toti Scialoja's (1914 - 1998) studio, who challenged him to be 'an artist' rather than 'just a painter'. This environment, rich with discussions on topics ranging from cybernetics to Zen philosophy, fostered his experimental approach.

In 1960, Vaziri Moghaddam experienced a pivotal moment in his career. Vaziri Moghaddam's sand paintings emerged from a profound creative process involving the physical interaction of his hand with sand and the surrounding atmosphere. These works encapsulate an atmospheric surface with layers of sedimentation and particles, embodying a natural and spontaneous creation. He transitioned from a brush and paint to using his fingers and sand. He considers this switch the break of his career as he details in his autobiography (Vaziri Moghaddam, M. (2018). Memories: Nazar Publication. p. 168).

In 1960 Vaziri Moghaddam's sand paintings were recognized by Scialoja as a unique achievement. These works led to significant breakthroughs, including the "Hundred Abstract Artists" exhibition at Pistoia Museum in 1962. In Vaziri Moghaddam's words, the sand paintings shaped his career from that point forward, resulting in the creation of Aluminum reliefs and sculptures.

Mohsen Vaziri Moghaddam (1924 – 2018) is acknowledged as a pioneer of Iranian abstractionism and a leading figure in developing contemporary Iranian art. He studied at the Academy of Fine Arts in Rome. He was also an educator, opening the way for many to-be artists to go beyond the limits of established ways. His "Drawing Method and Painting Guide" (1981) is a standard academic text today.

He is widely recognized for works spanning five decades, from the painterly abstracts of the 1960s to the hard-edged geometry of the sculpted and painted aluminum wall reliefs of his later years. Vaziri's work is characterized by a restless experimentation of form through materials – deployed in his drawings, sand paintings, opto-kinetic sculptures, and painted aluminum wall reliefs.